

Győri Ítéltábla
Pf.I.20.039/2013/3. szám

A Győri Ítéltábla dr. Frank Tímea ügyvéd által képviselt **I. r. és II. r. felpereseknek** pártfogó ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyiségi jog megsértése és kártérítés iránti perében a Győri Törvényszék 2010. január 12. napján kelt P.20.888/2009/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. és 26. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, mellőzi az alperesnek a jogsértéssel előállított felvételek 15 napon belüli megsemmisítésére vonatkozó marasztalását, ez utóbbi körben a keresetet elutasítja.

Az alperes által az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 14.000 (Tizennégyezer) Ft-ra leszállítja.

Köteles az alperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 24.000 (Huszonnégyezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

7.000 (Hétezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket és 12.000 (Tizenkettőezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam visel.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a fellebbezési eljárásban az alperes 33 %-ban lett pernyertes.

Köteles az alperes megfizetni a felpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül 15.000 (Tizenötezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a "**Város**"1, ...1 szám alatt lévő lakására felszerelt kamera használatával a felperesek személyiségi jogát megsértette. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta, egyúttal kötelezte, hogy a jogsértéssel előállított felvételeket 15 napon belül semmisítse meg. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 21.000,- Ft le nem rótt kereseti eljárási illetéket.

Ítéletének indokolása szerint a "**Város**"1, ...1 szám alatti két lakásos társasházban a felperesek saját tulajdonú lakással, míg az alperes önkormányzati lakással rendelkeztek. A

peres felek viszonya megromlott, mert az alperes ellen indított lakásügyi perben a felpereseket tanúként hallgatták meg. A peres felek lakásának ajtajai egymásra néztek, így a lakók mozgása nyomon követhető volt. 2009. szeptemberében az alperes a lakásának szellőzőnyílására videokamerát szerelt fel, amelyet egy TV készülékkel kötött össze. Ezen időponttól kezdődően folyamatosan figyelte a felperesek lakásának ajtaját, illetve meggyőződött arról, hogy a felperesek milyen mozgást tanúsítanak.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a kamera elhelyezése és működtetése körében külön bizonyítási eljárás lefolytatását a Pp. 163.§ (2) bekezdésére figyelemmel nem tartotta szükségesnek, mert az alperes a kamera kihelyezését és a folyamatos figyelés tényét elismerte.

Az alperes kettős személyiségi jogsértést valósított meg. Megsértette a felpereseknek a Ptk. 82.§-ában védelmezett magánlakáshoz, illetve helyiségekhez fűződő jogát. E jogi tilalom célja, hogy valaki a lakását zavartalanul használhassa, a magánélete kizárólag csak az általa meghatározott körben váljék ismertté, a zárt kört külső idegen személyek ne törhessék fel. Emellett a folyamatos megfigyeléssel, illetve az annak való kitételrel megvalósult a Ptk. 76.§-a szerinti becsület és emberi méltóság megsértése is.

Fentiekre figyelemmel a törvényszék álláspontja szerint a személyiségi jogsértés megvalósult, ezért rendelkezett a Ptk. 84.§ (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti objektív jogkövetkezményekről, a megállapításról és eltiltásról.

Vitás volt a peres felek között, hogy folyamatos megfigyelés a Ptk. 80.§ (1) bekezdése szerinti képmással való visszaélésnek minősült-e. Az eljárás során az külön nem nyert bizonyítást, hogy az alperes a folyamatos figyelés mellett technikailag rögzített-e bármilyen felvételt. Azonban figyelemmel arra, hogy ez a technika jelenlegi állása miatt egyszerűen megvalósítható, az elsőfokú bíróság mint lehetőségtől is eltiltotta az alperest a felvételek készítésétől, és rendelkezett az esetleges felvételek megsemmisítéséről a Ptk. 84.§ (1) bekezdés d) pontja alapján.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a felperesek keresetének teljes elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást nem folytatott le, az elismerésére tekintettel elfogadta, hogy a folyosóra kamerák vannak felszerelve, azonban számos más, ítéleti tényálláshoz nélkülözhetetlen kérdést nem vizsgált. Nem tisztázta, hogy a kamerák milyen szögben helyezkednek el, azok látótere a folyosó mely részét fedi le, alkalmasak-e a megfigyelésen kívül a rögzítésre, és milyen minőségű képet adnak. A valóságban a felszerelt kamerák csak az alperes ajtaját és a lépcsőház belső részét figyelik, nincsenek kifejezetten a felperesek bejárati ajtajára irányítva.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, azonban abból az alperes terhére részben téves jogi következtetést vont le abban a kérdésben, hogy az alperes által felszerelt kamera rögzít-e képeket.

Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az alperes elismerésére figyelemmel szükségtelen volt bizonyítás felvétele a körben, hogy az alperes szerelt-e fel kamerát, és azzal a felpereseket megfigyelte-e. Az alperes fellebbezési érvelése kapcsán az ítéltábla rámutat arra, hogy a kamera felszerelését és a felperesek ajtajának megfigyelését - mint a személyiségi jogsértés jogalapját - az alperes az elsőfokú eljárás során a 8. számú jegyzőkönyv 1. és 3. oldalából kitűnően - a fellebbezési hivatkozásával ellentétben - nem vitatta, azt kifejezetten elismerte, így ezt már a fellebbezésében sem teheti vitássá a Pp. 235.§ (1) bekezdése alapján. Azokat a tényállításait ugyanis, amelyeket az elsőfokú eljárásban meg sem kísérelt előadni, a fél a másodfokú eljárásban sem hozhatja fel. (BH.2003.204)

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a sérelmezett magatartásával, a kamera kihelyezésével a felperesek magánlakás sérthetetlenségéhez, a magánlakás zavartalan használatához fűződő jogát megsértette. Ezen jogsértés folyamatosságára figyelemmel helytállóan állapította meg a Ptk. 76.§-a szerinti becsület és emberi méltóság megsértését is.

Mindezek alapján a Ptk. 84.§ (1) bekezdés b) pontja alapján helyesen tiltotta el az alperest a további jogsértéstől, azonban tévesen rendelkezett a jogsértéssel előállított fénykép felvételek megsemmisítéséről (84.§ (1) bekezdés d) pont). Az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy az alperes a felperesek keresetével kapcsolatosan a kamera felszerelését és a megfigyelés tényét elismerte. Azonban az alperes a már hivatkozott 8. számú tárgyalási jegyzőkönyvben (3. oldal első és második bekezdés) vitatta azt a felperesi állítást, hogy a megfigyelésen túl a kamerával felvételeket rögzített. Ezért a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a felpereseket terhelte volna annak bizonyítása, hogy az alperes által felszerelt kamera a róluk készült felvételeket rögzítette. Az elsőfokú bíróság e kioktatási kötelezettségének nem tett eleget, ezért azt az ítéltábla a másodfokú eljárásban pótolta. A Pf. 3. sorszám alatt tájékoztatta a felpereseket a bizonyítási teherről és a bizonyítatlanság következményeiről. A felperesek a tájékoztatás ellenére bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő.

A kifejtettekre figyelemmel a felperesek nem bizonyították, hogy az alperes által felszerelt kamera rögzítette-e róluk felvételeket, ezért az alperes nem marasztalható a jogsértéssel előállított felvételek megsemmisítésében.

Megjegyzi az ítéltábla, hogy a fényképfelvételek rögzítésének bizonyítatlanságára figyelemmel nem állapítható meg, hogy az alperes a felperesek képmáshoz fűződő jogát megsértette volna.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és mellőzte az alperesnek a jogsértéssel előállított felvételek 15 napon belüli megsemmisítésére vonatkozó ítéleti rendelkezést, ez utóbbi körben a felperesek keresetét elutasította.

A felperesek kereseti kérelmének részleges - a felvételek megsemmisítésre kötelezés körében történt - elutasítása folytán, a megváltozott pernyertesség-pervesztesség (2/3-1/3)

arányára figyelemmel, az ítéltábla mérsékelte az elsőfokú bíróság által megállapított, az alperest terhelő elsőfokú kereseti eljárási illeték összegét, míg a felpereseket az elutasított kereseti kérelmük arányában 7.000,- Ft kereseti és 12.000,- Ft fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

A teljes személyes költségmentességben részesült alperes fellebbezése folytán felmerült, az eredményre nem vezetett részében le nem rótt kereseti és fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam terhén marad.

A másodfokú eljárásban a részben pervesztes alperes a Pp. 78.§.(1) bekezdése alapján köteles a felperesek másodfokú eljárással összefüggő költségeinek megtérítésére, amelynek mértékét az ítéltábla a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdés és (5) bekezdése alapján határozta meg a rendelkező részben írt mértékben.

A másodfokú eljárás tekintetében az alperes pártfogó ügyvédjének díjazásáról az ítéltábla a Pp. 87.§ (2) bekezdésében foglaltak szerint rendelkezett.

Győr, 2013. évi november hó 14. napján

Dr. Lezsák József s.k. a
tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert s.k.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó